

12. AYAK

Üstün Bol, 20 Nisan 2009

<https://ustunbol.blogspot.com/2009/04/12-ayak.html>

Ergenekon aylardır ana gündemimiz, seçim aralığında bile önemini kaybetmeyen, hatta seçimin Ergenekoncularla Ergenekon karşıtları arasında yaşandığı izlenimi verilen bir süreç. Belki de AK partinin beklenenden daha az oy kaybetmiş olması bu propaganda ve iletişim savaşının sonucu. Ergenekon davası üzerine taraflar bugüne değin olur olmaz şeyler yazdılar. Taraf olma eğilimi ve tarafını masum gösterme gayretiyle yazılan bu yazıların ne kadarının doğru olduğu tartışılır. Ve üstelik bu doğruluk esası her iki yandaş medya içinde geçerli! Bu yandaşlık haber alma özgürlüğümüzün ırzına geçse de biz buna zaten alıştık! Türkiye’de basına ilişkin genel kanaat izleneceği, okunacağı ancak asla güvenilmeyeceği yönünde...

Ergenekon’a ilişkin operasyon Ümraniye’de bir gecekondu silah ve mühimmat bulunması ile başladı. Hemen ardından da yazılı ve görsel basın üzerinden “içeriden” bilgi aktarıldı. Bilgi aktarma kaynaklarına ilişkin farklı senaryolar söz konusu olduysa da bilgilendirilenler için bir ihtilaf söz konusu olmadı.

Yeni Şafak, Taraf ve Zaman gazetesi gurupları operasyona ilişkin düzenli bilgilendirildiler. Ve tabii ki Şamil Tayyar faktörüyle Star grubu kısmen de olsa bu paylaşımından nasibini aldı, belki hala almaya devam ediyor.

“Karşı taraf”ın yıllardır üzerine oynadığı Gülen cemaati ne yaparsa yapsın inandırıcılık sorununu aşamadı zira operasyonun taraflarından birisi Gülen gurubuydu ve Ergenekon’un başarısız olması durumunda cemaatin devlet kademelerinden, okullardan, polis teşkilatından yurtlardan, dersanelerden arındırılacağı konuşuluyordu. Gülen gurubunun yazılı ve görsel medyada ETÖ karşıtı yayınları hep bu samimiyet duvarına çarptı.

İkinci en önemli bilgi kaynağı TARAF gazetesi ise farklı açılardan bombalandı. Önce hepimizin bildiği tanıdığı yazarların “fetullahçı” olduğu, Amerikancı olduğu, Soros’landığı duyuruldu ve operasyonun vatanperverlere karşı bir emperyalist saldırı olduğu vurgusu yapıldı. Bu propaganda da çokta başarısız olunduğu söylenemez, zira karşıtlık esasına dayalı bir kamuoyu başarıyla oluşturuldu.

Tuncay güney'le ilk röportajı yapan TVNET ve Yeni Şafak ise bu saldırılardan en az nasibini aldı. Çünkü bu gruba “dinci” olmak dışında bir suçlama yapılamazdı. Operasyon sürecinde defalarca görüldü ki bilgiyi her kim aktarıyorsa yıprandığını hissettiği yayın grubundan bilgiyi çekerek daha az yıpranan gruba verdi. Taraf'a acımasızca yüklenildiği durumlarda Yeni Şafak, Yeni Şafak karalanmaya çalışıldığında Zaman üzerinden kamuoyuna bilgi aktarıldı. Bu bilgilendirmeler bir gazetecilik başarısı değildi elbette. Çünkü haberler paket olarak sunulmuştu ancak; bu haberleri başarı haline getiren Ergenekoncu medyanın bilgileri yok sayması ve yurttaşların haber alma özgürlüğünü engellemesiydi. Herkesin gizlediği haberler bu üç medya grubunda yayınlanınca gazetecilik başarısına dönüştüler.

Bu üç yayın grubu ne yapmak istedi? Gerçekten yayınlarda bahsedildiği gibi özgür, çetesiz bir ülke, demokratik bir devlet yapısı, ifade hürriyeti ve etnik ve dini hakların önündeki engellerin kaldırılması mı amaçlanıyordu. Her üç grubunda tüm bunların varlığından rahatsız olmayacağı muhakkak. Ancak ETÖ soruşturmasında askere, sivil ve askeri bürokrasiye, gerektiğinde yargıcılara ve kurulu düzenlerin tartışılmaz sahiplerine karşı çıkmanın hatta kafa tutmanın nedeni olarak sadece bunlar gösterilebilir mi?

Yeni Şafak grubu iktidar yanlısı tavırlarıyla biliniyor. Tayyip Erdoğan'ın Büyükşehir Belediye Başkanlığı döneminden bu yana yakın ve iyi ilişkiler içinde olduğu ve hatta bu yakınlık nedeniyle gazetecilikten taviz verildiği için sevenlerince eleştirilen bir yayın grubu. Dolayısıyla bu grubun AK parti döneminde yaşanan darbe girişimleri ve muhtıralar göz önüne alındığında ETÖ karşıtı bir tutum almasında ve gazeteciliğin ilkelerine sahip çıkmasında bir beis görülüyor.

Öte yandan Taraf gazetesinin kuruluşundan bu yana geçen sayılı yıllarda sicili en temiz yayın organı olduğunu kabul etmeliyiz. Gerek militarist duruşa karşı sergilediği sorgulayıcı tavır, gerekse özgürlükler hususunda sergilediği samimi duruş gazetenin inanılabilirliğini artırıyor. Dolayısıyla Taraf'ın bilgi paylaşımında yer alması ve bu bilgileri gazetecilik ekseninde değerlendirmesi de yadırgatıcı değil.

Gelelim zaman grubuna. ETÖ'ye ilişkin içerden bilgi akışının sağlandığı en güçlü yayın grubu bu. Ancak bu yayın grubunun yazılı ve görsel materyallerinde farklı bir duruşun sergilendiğini de görmek gerekiyor. Zaman gazetesinde daha özgürlükçü ve daha entelektüel bir tavır sergilenerek, farklı kesimlerden seslere yer ayrılırken, TV kanallarında daha sağcı bir tavrın baskın olduğu hatta Tek Türkiye gibi yapımlarla militarizme göz kırptığı gözden kaçmıyor. Ne var ki militarizme göz kırpmak gurubun Genelkurmayda akredite olmasına yetmeyebiliyor!

Zaman gurubunun 28 Şubat sürecinde takındığı tavır göz önüne alındığında ETÖ soruşturmasında doğrudan taraf olması yukarıda bahsettiğimiz samimiyet sorgulamasına neden oluyor. Dışarıdan öyle görünüyor ki grubun bu sorgulamada bunca taraf olması “kazanılmış çıkarların” korunmasına matuf. Ve akla şu soru geliyor. Yeni Şafak ve zaman grupları kaybedecek şeyleri olmasaydı ETÖ soruşturmasında yine taraf olur muydu?

Taraf gazetesi için bu soruyu sormaya bile gerek yok sanırım. Yanıtı belli çünkü... Yeni Şafak içinde bazı endişelerimiz olsa da çok tereddüt yaşamıyoruz zira Susurlukta parlayan bir sicili var...

Peki...

Cyrano De Bergerac